Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 22 marca 2017 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Pozycje taryfowe — Klasyfikacja towarów — Rejestrujące kamery wideo — Nomenklatura scalona — Podpozycje 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 Nomenklatury scalonej — Noty wyjaśniające — Wykładnia — Rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1249/2011 i (UE) nr 876/2014 — Wykładnia — Ważność

W sprawach połączonych C-435/15 i C-666/15

mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Finanzgericht Hamburg (sąd finansowy w Hamburgu, Niemcy) (C-435/15) i rechtbank Noord-Holland (sąd prowincji Holandia Północna, Niderlandy) (C-666/15) postanowieniami z dnia 19 czerwca 2015 r. i 8 grudnia 2015 r., które wpłynęły do Trybunału, odpowiednio, w dniach 10 sierpnia 2015 r. i 14 grudnia 2015 r., w postępowaniach:

GROFA GmbH

przeciwko

Hauptzollamt Hannover (C-435/15),

oraz

X,

GoPro Coöperatief UA

przeciwko

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15),

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: E. Juhász, prezes izby, K. Jürimäe i C. Lycourgos (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: M. Campos Sánchez-Bordona,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając procedurę pisemną,

* Języki postępowania: niemiecki i niderlandzki.

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu GROFA GmbH przez G. Edera, Rechtsanwalt,

— w imieniu × oraz GoPro Coöperatief UA przez H. de Bie, advocaat,

— w imieniu Hauptzollamt Hannover przez T. Röpera, działającego w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu niderlandzkiego przez K. Bulterman oraz M.A.M. de Ree, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez B.R. Killmanna, A. Caeirosa oraz P. Vandena Heedego, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym dotyczą, po pierwsze, interpretacji i w danym przypadku ważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1249/2011 z dnia 29 listopada 2011 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2011, L 319, s. 39), a także rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 876/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2014, L 240, s. 12), oraz po drugie, interpretacji podpozycji taryfowych 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 Nomenklatury scalonej (zwanej dalej „NC") zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 2, s. 382), w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. (Dz.U. 2011, L 282, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2011, L 290, s. 6), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. (Dz.U. 2012, L 304, s. 1) i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. (Dz.U. 2013, L 290, s. 1).

2 Wnioski te zostały przedstawione w ramach sporów z jednej strony pomiędzy GROFA GmbH a Hauptzollamt Hannover (głównym urzędem celnym w Hanowerze, Niemcy, zwanym dalej „Hauptzollamt") (C-435/15) oraz z drugiej strony pomiędzy X i GoPro Coöperatief UA a Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (inspektorem służby podatkowej/urzędu celnego w Roterdamie Rijnmond, Niderlandy) (C-666/15) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej kamer sportowych przeznaczonych do rejestrowania sekwencji wideo podczas aktywności sportowej.

Ramy prawne

3 Z akt przekazanych Trybunałowi wynika, że wersje CN mające zastosowanie do okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym są wersjami obowiązującymi w latach 2012, 2013 i 2014, wynikającymi, odpowiednio, z rozporządzeń nr 1006/2011, 927/2012 i 1001/2013. Przepisy CN mające zastosowanie do sprawy w postępowaniu głównym pozostały jednak identyczne we wszystkich tych wersjach CN.

4 Część druga CN, zatytułowana „Tabela stawek celnych”, obejmuje sekcję XVI, która zawiera dział 85, noszący tytuł „Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów”.

5 Uwaga 3, umieszczona we wstępie do owej sekcji, ma następujące brzmienie:

„Jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, zespoły maszyn składających się z dwóch lub więcej maszyn połączonych razem, aby tworzyć całość oraz inne maszyny przeznaczone do wykonywania dwóch lub więcej wzajemnie uzupełniających się lub alternatywnych funkcji, należy klasyfikować tak, jak gdyby składały się tylko z tej części składowej lub jako będące tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową”.

6 Dział 85 CN obejmuje w szczególności następujące pozycje i podpozycje:

„8525	Aparatura nadawcza do radiofonii lub telewizji, nawet [również] zawierająca aparaturę odbiorczą lub aparaturę zapisującą lub odtwarzającą dźwięk; kamery telewizyjne; kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo:
[…]	[…]
8525 80	– Kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo:
[…]	[…]
8525 80 30	– – Kamery i aparaty cyfrowe
	– – Rejestrujące kamery wideo:
8525 80 91	– – – nadające się jedynie do zapisu dźwięku i obrazu zarejestrowanego przez kamerę telewizyjną
8525 80 99	– – – pozostałe”.

7 Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze i art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 254/2000 z dnia 31 stycznia 2000 r. (Dz.U. 2000, L 28, s. 16) Komisja Europejska, wspomagana przez Komitet Kodeksu Celnego, przyjmuje środki dotyczące stosowania CN, która stanowi załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87 w odniesieniu do klasyfikacji towarów. Rozporządzenia wykonawcze nr 1249/2011 i nr 876/2014 zostały przyjęte na podstawie pierwszego z tych przepisów.

8 W załączniku do rozporządzenia wykonawczego nr 1249/2011, przyjętego na podstawie art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem nr 254/2000, sklasyfikowano w ramach CN towary opisane w kolumnie pierwszej tabeli do kodu CN wskazanego, w odniesieniu do tych towarów, w kolumnie drugiej. W zakresie dotyczącym podpozycji CN 8525 80 99, w owej tabeli określono, co następuje:

„Przenośne urządzenie zasilane bateryjnie do przechwytywania i zapisywania plików wideo, o wymiarach w przybliżeniu 10 cm × 5,5 cm × 2 cm (tak zwana „kieszonkowa rejestrująca kamera wideo”), składające się z: obiektywu kamery i cyfrowego zoomu, mikrofonu, głośnika, wyświetlacza ciekłokrystalicznego (LCD) o przekątnej ekranu w przybliżeniu 5 cm (2 cale), mikroprocesora, pamięci 2 GB, złączy USB i AV. Urządzenie może jedynie przechwytywać i zapisywać pliki wideo w postaci sekwencji obrazów w formacie MPEG4-AVI. Obraz wideo zapisywany jest z rozdzielczością 640 × 480 pikseli przy 30 klatkach na sekundę przez maksimum 2 godziny. Zarejestrowane przez urządzenie sekwencje wideo mogą być przesyłane albo przez złącze USB do urządzenia do automatycznego przetwarzania danych, bez zmiany formatu plików wideo, albo do cyfrowego urządzenia wideo do zapisu, monitora lub odbiornika telewizyjnego przez złącze AV. Pliki wideo mogą być przesyłane do urządzenia z urządzenia do automatycznego przetwarzania danych przez złącze USB.	8525 80 99	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 ogólnych reguł interpretacji [CN] oraz brzmienie kodów CN 8525, 8525 80 i 8525 80 99. Wyklucza się klasyfikację do kodu CN 8525 80 30 jako kamery lub aparatu cyfrowego, ponieważ urządzenie może jedynie przechwytywać i rejestrować obrazy wideo. Ze względu na swoją charakterystykę urządzenie jest rejestrującą kamerą wideo. Wyklucza się klasyfikację do kodu CN 8525 80 91 jako rejestrujących kamer wideo nadających się jedynie do zapisu dźwięku i obrazu zarejestrowanego przez kamerę telewizyjną, ponieważ urządzenie może zapisywać pliki wideo ze źródeł innych niż wbudowana kamera telewizyjna. Urządzenie należy zatem klasyfikować do kodu CN 8525 80 99 jako pozostałe rejestrujące kamery wideo”.

9 W załączniku do rozporządzenia wykonawczego nr 876/2014, przyjętego na podstawie art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem nr 254/2000, sklasyfikowano w ramach CN towary opisane w kolumnie pierwszej tabeli do kodu wskazanego, w odniesieniu do tych towarów, w kolumnie drugiej. W zakresie dotyczącym podpozycji CN 8525 80 99 w owej tabeli określono, co następuje:

„Przenośne urządzenie zasilane baterią, do rejestrowania i zapisu obrazów nieruchomych i obrazów wideo (tak zwana kamera sportowa) o wymiarach w przybliżeniu 6 cm × 4 cm × 2 cm i masie w przybliżeniu 74 g, zawierające: obiektyw kamery o bardzo szerokim kącie widzenia, wskaźnik statusu typu LCD, interfejsy micro-USB i micro-HDMI, gniazdo szczelinowe dla karty micro-SD, wbudowane Wi-Fi, port dla dodatkowych akcesoriów. Urządzenie nie ma zoomu, wizjera ani ekranu do wyświetlania zapisanych obrazów. Urządzenie nie jest przeznaczone do trzymania w dłoni, lecz do zamontowania, na przykład na kasku. Jest ono przedstawiane do użytku do rejestrowania dynamicznych obrazów otoczenia podczas aktywności na wolnym powietrzu, takich jak jazda na rowerze, surfing i jazda na nartach. Jakość obrazu wideo można regulować w zakresie od 848 × 480 pikseli do 1920 × 1080 pikseli. Nieruchome obrazy mogą być rejestrowane tylko w jakości 5 megapikseli. Jakości obrazów nieruchomych (takich cech, jak ostrość, kolor, kompozycja obiektu) nie można na urządzeniu regulować. Urządzenie jest zdolne do rejestrowania i zapisu plików wideo w formacie MPEG4. Przy całkowicie naładowanej baterii nieprzerwany zapis obrazów wideo z największą rozdzielczością 1920 × 1080 pikseli i 30 klatkach na sekundę może trwać maksymalnie 3 godziny. Rejestrowanie może zostać zatrzymane tylko przez użytkownika. Rejestrowane obrazy są zapisywane w oddzielnych plikach, trwających w przybliżeniu 15 minut każdy. Podczas prezentacji pliki mogą być przekazywane do urządzenia poprzez interfejs USB z maszyny do automatycznego przetwarzania danych.	8525 80 99	Klasyfikacja jest wyznaczona przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji [CN], uwagę 3 do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8525, 8525 80 i 8525 80 99. Z uwagi na obiektywne cechy urządzenia, takie jak jego małe rozmiary i masa, fakt, że jest ono montowane, na przykład na kasku, oraz jego zdolność do zapisu wideo przez nieprzerwany okres maksymalnie 3 godzin, podstawową funkcją kamery jest rejestrowanie obrazów wideo. Mimo że urządzenie ma konstrukcję kamery cyfrowej, jest ono zdolne do rejestrowania obrazów wideo o jakości co najmniej 800 × 600 pikseli przy 30 klatkach na sekundę przez nieprzerwany okres maksymalnie 3 godzin. Rejestrowanie nie wyłącza się automatycznie po 30 minutach (zob. również Noty wyjaśniające [CN] do podpozycji 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99). Fakt, że rejestrowane obrazy są zapisywane w oddzielnych plikach trwających w przybliżeniu 15 minut każdy, nie ma wpływu na czas trwania nieprzerwanego rejestrowania wideo, do jakiego zdolna jest kamera. Wyklucza się zatem klasyfikację do podpozycji 8525 80 30 jako kamer i aparatów cyfrowych. Ponieważ urządzenie jest zdolne do zapisywania plików wideo ze źródeł innych niż wbudowany obiektyw kamery, wyklucza się klasyfikację do kodu CN 8525 80 91 jako rejestrujących kamer wideo nadających się jedynie do zapisu dźwięku i obrazu zarejestrowanego przez kamerę telewizyjną. Zatem urządzenie należy klasyfikować do kodu CN 8525 80 99 jako pozostałe rejestrujące kamery wideo”.

10 Noty wyjaśniające do CN (Dz.U. 2011, C 137, s. 1) odnoszą się do CN w wersji wynikającej z rozporządzenia (UE) nr 861/2010 Komisji z dnia 5 października 2010 r. (Dz.U. 2010, L 284, s. 1). Jednakże w rozporządzeniach nr 861/2010, nr 1006/2011, nr 927/2012 oraz nr 1001/2013 brzmienie pozycji 8525, a także podpozycji CN 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 jest identyczne. Noty wyjaśniające do CN dotyczące tych pozycji i podpozycji mają następujące brzmienie:

„8525	Aparatura nadawcza do radiofonii lub telewizji, nawet [również] zawierająca aparaturę odbiorczą lub aparaturę zapisującą lub odtwarzającą dźwięk; kamery telewizyjne; kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo: […]
[…]	[…]
8525 80 30	Kamery i aparaty cyfrowe Cyfrowe aparaty objęte tą podpozycją mają zawsze możliwość rejestrowania nieruchomych obrazów, albo na nośniku pamięci wewnętrznej, albo na nośniku wymiennym. Większość aparatów objętych tą podpozycją ma konstrukcję tradycyjnego aparatu fotograficznego i nie posiada składanego wizjera. Aparaty te mogą również posiadać możliwość utrwalania wideo, aby rejestrować sekwencje wideo. Aparaty pozostają klasyfikowane w tej podpozycji, o ile nie są zdolne, wykorzystując maksymalną pojemność pamięci, do rejestrowania w jakości 800 × 600 pikseli (lub wyższej), przy 23 kadrach na sekundę, co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo. W porównaniu z rejestrującymi kamerami wideo objętymi podpozycjami 8525 80 91 i 8525 80 99 wiele aparatów cyfrowych (gdy działają jako kamery wideo) nie posiada funkcji zoomu optycznego podczas rejestrowania wideo. Bez względu na pojemność pamięci niektóre aparaty kończą automatycznie rejestrowanie wideo po pewnym okresie czasu.
8525 80 91 oraz 8525 80 99	Rejestrujące kamery wideo Rejestrujące kamery wideo objęte tymi podpozycjami są zawsze zdolne do rejestrowania sekwencji wideo, albo na nośniku pamięci wewnętrznej, albo na nośniku wymiennym. Na ogół rejestrujące kamery wideo objęte tymi podpozycjami mają konstrukcję, która różni się od aparatów cyfrowych objętych podpozycją 8525 80 30. Częstokroć mają one składany wizjer i przedstawiane są często razem ze zdalnym sterowaniem. Zawsze posiadają one funkcję zoomu optycznego podczas rejestrowania wideo. Te rejestrujące kamery wideo mogą również posiadać zdolność rejestrowania nieruchomych obrazów. Aparaty cyfrowe są wykluczone z tych podpozycji, jeżeli nie są zdolne, przy wykorzystaniu największej pojemności pamięci, do rejestrowania w jakości 800 × 600 pikseli (lub wyższej), przy 23 kadrach na sekundę (lub wyższej), co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo.
8525 80 99	Pozostałe Podpozycja ta obejmuje rejestrujące kamery wideo (tzw. kamkordery) do rejestrowania nie tylko dźwięku i obrazów zdejmowanych przez kamerę, lecz również sygnałów z zewnętrznych źródeł, na przykład odtwarzaczy DVD, maszyn do automatycznego przetwarzania danych lub odbiorników telewizyjnych. Zarejestrowane w ten sposób obrazy mogą być odtwarzane za pomocą zewnętrznego odbiornika telewizyjnego lub monitora. Podpozycja ta obejmuje również kamkordery, w których wejście wizyjne jest zasłonięte płytką lub w inny sposób lub w których interfejs wizyjny może być później aktywowany za pomocą oprogramowania jako wejście wizyjne. Niemniej jednak urządzenie jest przeznaczone do nagrywania programów telewizyjnych i innych pochodzących z zewnątrz sygnałów wizyjnych. Jednakże kamkordery, z których tylko obrazy zdjęte przez kamerę mogą być nagrywane i odtwarzane za pomocą zewnętrznego odbiornika telewizyjnego lub monitora, objęte są podpozycją 8525 80 91”.

Postępowania główne i pytania prejudycjalne

Sprawa C-435/15

11 GROFA jest spółką będącą importerem kamer producenta GoPro Coöperatief, które stanowią urządzenia elektroniczne zasilane baterią nadające się w szczególności do dokumentowania działalności sportowej i rekreacyjnej. Spór w postępowaniu głównym dotyczy trzech modeli kamer gamy GoPro Hero 3 Black Edition (zwanych dalej „kamerami spornymi w sprawie C-435/15").

12 Wedle sądu odsyłającego kamery sporne w sprawie C-435/15 są wyposażone w ekran LCD, lecz nie posiadają wizjera. Owe kamery posiadają wiele funkcji fotograficznych i są wyposażone w obiektyw o stałej długości ogniskowej. Dane dźwiękowe i wizualne ujmowane przez soczewkę i zintegrowany mikrofon są zapisywane w formacie plików MP4 H.264 na wymiennej karcie pamięci. Kamery te nie posiadają zoomu cyfrowego, głośników ani zintegrowanej pamięci wewnętrznej. Oprogramowanie kamer spornych w sprawie C-435/15 koduje zarejestrowane dane w ten sposób, że jest możliwe odróżnienie pomiędzy plikami utworzonymi przy pomocy tych kamer a plikami pochodzącymi z innych źródeł.

13 Omawiane kamery mogą rejestrować do 120 minut wideo z częstotliwością 30 obrazów na sekundę, z rozdzielczością wynoszącą przynajmniej 1920 x 1080 pikseli w trybie pętli wideo. Sekwencje wideo dłuższe niż 26 minut i 3 sekundy są rejestrowane w kilku plikach MP4 H.264, każdy z nich o maksymalnej długości 26 minut i 3 sekundy, jednakże osoba oglądająca zapis nie zauważa przejścia między plikami.

14 Kamery sporne w sprawie C-435/15 posiadają gniazdo na karty pamięci, port micro-HDMI, port mini-USB kompatybilny z kablem kompozytowym A/C, wejście na mikrofon stereo 3,5 mm, zintegrowane Wi-Fi i port HERO.

15 Poprzez jednokierunkowy port HDMI i wielokierunkowe połączenie kablem kompozytowym A/C pliki obrazów i wideo zapisane na karcie pamięci mogą być wyświetlane na ekranie telewizora lub komputera.

16 Dwukierunkowe Wi-Fi umożliwia zdalne sterowanie kamerami spornymi w sprawie C-435/15 za pomocą połączenia radiowego, poprzez tablet lub smartphone, na których są wyświetlane dane zarejestrowane na karcie pamięci. Interfejs Wi-Fi nie umożliwia pobierania plików wideo. Wyświetlane mogą być jedynie pliki obrazów i wideo zapisane na karcie pamięci i zarejestrowane przez te kamery. Pliki pochodzące z innych źródeł nie są przez nie obsługiwane – na monitorze lub ekranie pojawia się komunikat „File not supported".

17 Poprzez port mini-USB sporne kamery sporne w sprawie C-435/15 mogą być podłączone do komputera, który rozpoznaje kartę pamięci tych kamer jako dysk zewnętrzny. Za pomocą programu odtwarzania na komputerze obsługującego format MP4 pliki obrazów i wideo znajdujące się na karcie pamięci mogą być wyświetlane na ekranie podłączonym do komputera. Pliki obrazów lub wideo znajdujące się na karcie pamięci kamer spornych w sprawie C-435/15 mogą również zostać zapisane na komputerze i odwrotnie, dane zapisane na komputerze mogą zostać przeniesione na kartę pamięci owych kamer. Ów proces przechowywania jest kontrolowany za pomocą programu zarządzania plikami na komputerze. W tym przypadku owe kamery nie mogą być używane. Brak jest innych możliwości zapisu danych w postaci obrazów i wideo na ich karcie pamięci.

18 W dniu 5 grudnia 2012 r. GROFA zwróciła się do Hauptzollamt z wnioskiem o wydanie wiążącej informacji taryfowej, proponując klasyfikację kamer spornych w sprawie C-435/15 w ramach podpozycji CN 8525 80 91.

19 Na mocy wiążących informacji taryfowych z dnia 21 stycznia 2013 r. Hauptzollamt sklasyfikował owe kamery w ramach podpozycji taryfowej CN 8525 80 99. W dniu 22 lutego 2013 r. GROFA wniosła odwołanie od wskazanych wiążących informacji taryfowych, żądając dokonania klasyfikacji w ramach podpozycji taryfowej CN 8525 80 30. Na mocy decyzji z dnia 20 sierpnia 2014 r. Hauptzollamt oddalił odwołanie GROFA, uznając, że kamery sporne w sprawie C-435/15 są maszynami wielofunkcyjnymi w rozumieniu uwagi 3 do sekcji CN XVI, których funkcją podstawową jest funkcja kamery wideo. Zdaniem Hauptzollamt kamery te należy sklasyfikować jako „pozostałe" kamery wideo w ramach podpozycji taryfowej CN 8525 80 99. Hauptzollamt oparł się, po pierwsze, na notach wyjaśniających odnoszących się do pozycji CN 8525, wedle których wielofunkcyjne aparaty cyfrowe nie mogą być sklasyfikowane jako aparaty cyfrowe, jeżeli są zdolne, przy wykorzystaniu największej pojemności pamięci, do rejestrowania w jakości 800 × 600 pikseli (lub wyższej), przy 23 kadrach na sekundę (lub wyższej), co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo. Ma to miejsce w przypadku kamer spornych w sprawie C-435/15. Fakt, że sekwencje wideo są zapisane na karcie pamięci w wielu plikach począwszy od długości 26 minut i 4 sekund, nie ma żadnego wpływu na całkowity czas trwania nagrania. Po drugie, stwierdził on, iż okoliczność, że na owych kamerach można zapisać pliki wideo z dźwiękiem przekazywane ze źródła zewnętrznego poprzez port USB jest charakterystyczna dla zapisu dźwięku i obrazu w rozumieniu podpozycji taryfowej CN 8525 80 99.

20 Spółka GROFA wniosła skargę do sądu odsyłającego, żądając zaklasyfikowania kamer spornych w sprawie C-435/15 w ramach podpozycji CN 8525 80 30 lub, tytułem pomocniczym, w ramach podpozycji CN 8525 80 91, jako kamer nieposiadających funkcji samodzielnego rejestrowania sygnałów ze źródeł zewnętrznych.

21 Sąd odsyłający, po pierwsze, zmierza do ustalenia, czy rozporządzenie wykonawcze nr 1249/2011 klasyfikujące „kieszonkowe rejestrujące kamery wideo" w ramach podpozycji CN 8525 80 99 może mieć zastosowanie w drodze analogii do niniejszej sprawy.

22 Na wypadek gdyby rozporządzenie wykonawcze nr 1249/2011 miało zastosowanie w drodze analogii, sąd odsyłający formułuje pytanie o jego ważność, mając na uwadze, że wedle załącznika do owego rozporządzenia kamera, która może „zapisywać pliki wideo ze źródeł innych niż wbudowana kamera telewizyjna", w związku z tym że „pliki wideo mogą być przesyłane do urządzenia z urządzenia do automatycznego przetwarzania danych przez złącze USB" powinna zostać sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 99 w kategorii „pozostałych rejestrujących kamer wideo". Wedle sądu odsyłającego tego rodzaju wykładnia pojęcia „innej możliwości rejestrowania" w rozumieniu podpozycji CN 8525 80 99 nie jest zgodna z orzecznictwem Trybunału, które wymaga, aby proces rejestrowania był sterowany z samej kamery wideo.

23 Po drugie, sąd odsyłający uważa, że rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014 klasyfikujące „kamery sportowe" do podpozycji CN 8525 80 99 może mieć zastosowanie w drodze analogii do kamer spornych w sprawie C-435/15. Ma on jednakże wątpliwości co do ważności tego rozporządzenia, gdyż z jednej strony załącznik do niego stanowi, że przeniesienie danych na kamerę z maszyny do automatycznego przetwarzania danych uważa się za „możliwość rejestracji", która wyklucza zaklasyfikowanie do podpozycji CN 8525 80 91, wbrew orzecznictwu Trybunału, a z drugiej strony rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014 nie uwzględnia okoliczności, że omawiane kamery nie są w stanie odtwarzać plików wideo pochodzących ze źródeł zewnętrznych poprzez podłączony monitor, co jest niezgodne z notami wyjaśniającymi dotyczącymi podpozycji CN.

24 Po trzecie, tytułem pomocniczym, sąd odsyłający zwraca się z pytaniem, czy właściwe noty wyjaśniające do CN stoją na przeszkodzie zaklasyfikowaniu kamer spornych w sprawie C-435/15 do podpozycji CN 8525 80 91 i 8525 80 99, mając na uwadze, że począwszy od czasu trwania wynoszącego 26 minuty i 4 sekundy zapisane na tych kamerach dane wideo są zarejestrowane w więcej niż jednym pliku, co może podważyć zdatność tych kamer do rejestrowania wideo w sposób ciągły w rozumieniu tych not wyjaśniających.

25 Po czwarte, sąd odsyłający zmierza do ustalenia, tytułem pomocniczym, jakie skutki dla klasyfikacji kamer spornych w sprawie C-435/15 ma okoliczność, że rejestrują one sygnały pochodzące ze źródeł zewnętrznych, lecz nie są w stanie odtwarzać ich poprzez zewnętrzny monitor lub telewizor. W tym względzie zaznaczył on, że noty wyjaśniające do CN dotyczące podpozycji 8525 80 99 wskazują, że powinna istnieć możliwość odtworzenia zarejestrowanych obrazów poprzez zewnętrzny monitor lub telewizor.

26 W tych okolicznościach Finanzgericht Hamburg (sąd ds. finansowych w Hamburgu, Niemcy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) a) Czy rozporządzenie wykonawcze Komisji nr 1249/2011 znajduje odpowiednio zastosowanie w odniesieniu do towarów będących przedmiotem postępowania głównego (GoPro Hero 3 »Black Edition«, »Black Edition Surf« i »Black Edition Motorsport«)?

b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: czy rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1249/2011 jest ważne?

2) Jeśli na pytanie prejudycjalne 1a lub 1b zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

a) Czy rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014 znajduje odpowiednio zastosowanie w odniesieniu do towarów będących przedmiotem postępowania głównego?

b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: czy rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014 jest ważne?

3) Jeśli na pytanie prejudycjalne 1a lub 1b zostanie udzielona odpowiedź przecząca: czy wykładni not wyjaśniających Komisji do podpozycji CN 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 należy dokonywać w taki sposób, że z nagraniem »co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo« mamy do czynienia także wówczas, gdy sekwencja wideo rejestrowana jest w oddzielnych plikach, trwających każdorazowo mniej niż 30 minut, jeżeli osoba oglądająca przy odtwarzaniu nagrania nie może dostrzec przełączania pomiędzy poszczególnymi plikami?

4) Jeśli na pytanie prejudycjalne 1a lub 1b zostanie udzielona odpowiedź przecząca, a na pytania prejudycjalne 2a, 2b i 3 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy zaklasyfikowaniu rejestrujących kamer wideo nadających się do zapisywania sygnałów z zewnętrznych źródeł do podpozycji CN 8525 80 99 stoi na przeszkodzie to, że nie mogą one odtwarzać tych sygnałów za pomocą zewnętrznego odbiornika telewizyjnego lub zewnętrznego monitora?”.

Sprawa C-666/15

27 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym został przedstawiony w ramach sporu dotyczącego pięciu spraw pomiędzy dwoma spółkami, X i GoPro Coöperatief, a niderlandzkimi władzami celnymi w przedmiocie kilku wiążących informacji taryfowych odnoszących się do pięciu rodzajów kamer marki GoPro Hero, klasyfikujących je do podpozycji CN 8525 80 91 lub do podpozycji CN 8525 80 99.

28 Pięć spraw dotyczy kamer typu GoPro Hero 3 Silver Edition, GoPro Hero 3+ Silver Edition, GoPro Hero 4 Silver Edition, GoPro Hero 4 Black Edition i GoPro Hero (zwanych dalej „kamerami spornymi w sprawie C-666/15”).

29 Co się tyczy kamery typu GoPro Hero 3 Silver Edition jeden ze skarżących w postępowaniu głównym żąda jej klasyfikacji w ramach podpozycji CN 8525 80 30 lub, tytułem ewentualnym, w ramach podpozycji CN 8525 80 91, podczas gdy krajowe władze celne podnoszą, że owa kamera powinna zostać sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 99. Co się tyczy pozostałych kamer

rozpatrywanych w sprawie C-666/15 skarżące w postępowaniu głównym żądają ich zaklasyfikowania w ramach podpozycji CN 8525 80 30, podczas gdy krajowe władze celne podnoszą, że owe kamery powinny zostać sklasyfikowane w ramach podpozycji CN 8525 80 91.

30 Zdaniem sądu odsyłającego nie zostało zakwestionowane, że kamery sporne w sprawie C-666/15 mogą zostać ustawione w trybie „video record" przez ponad 30 minut dla nagrań 23 kadrów na sekundę (lub więcej), przy rozdzielczości wynoszącej 800 × 600 pikseli (lub więcej). W tym względzie wskazał on, że nagranie o długości przekraczającej 30 minut jest zapisane przez te kamery na różnych plikach wideo rozpoznawanych jako odmienne podczas odtwarzania, które wyłącza się wraz z końcem każdego z plików. Użytkownik powinien kliknąć na nowy plik i nacisnąć na „play" celem odtworzenia następnego pliku. Sąd odsyłający dodaje, że wskazane kamery umożliwiają wyświetlanie jedynie tych plików, które zostały zarejestrowane przez owe kamery. Ponadto instrukcja obsługi każdej z kamer spornych w sprawie C-666/15 wskazuje, że dysponują one opcją „loopingu", która umożliwia im rejestrację przez ponad 30 minut przed rozpoczęciem zapisu nowego wideo w miejsce poprzedniego („overwriting").

31 Sąd odsyłający wskazał ponadto, że szczególnie ważną kwestią dla klasyfikacji taryfowej kamer spornych w sprawie C-666/15 jest to, czy dysponują one jedynie możliwością zapisu dźwięku i obrazu zarejestrowanego przez kamerę telewizyjną i czy owe kamery są w stanie rejestrować przynajmniej 30 minut ideo w ramach jednej sekwencji.

32 W tych okolicznościach rechtbank Noord-Holland (sąd prowincji Holandia Północna, Niderlandy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy noty wyjaśniające do podpozycji CN 8525 80 30 i do podpozycji 8525 80 91 oraz 8525 80 99 należy interpretować w ten sposób, że »jeden zapis o długości przynajmniej 30 minut« ma miejsce także wówczas, gdy przez ponad 30 minut nagrywa się sekwencje wideo za pomocą trybu »video record«, lecz jako zapisywane w pamięci oddzielne pliki o czasie trwania każdorazowo poniżej 30 minut i osoba oglądająca przy odtwarzaniu musi oddzielnie otwierać każdy plik o czasie trwania poniżej 30 minut, jednak istnieje możliwość złączenia ze sobą na komputerze, za pomocą programu komputerowego dostarczonego przez GoPro, zawartych w tych plikach sekwencji wideo i w ten sposób utworzenia na komputerze jednego filmu trwającego więcej niż 30 minut jako jednego pliku?

2) Czy zaszeregowaniu rejestrujących kamer wideo umożliwiających zapis sygnałów z zewnętrznych źródeł do podpozycji CN 8525 80 99 stoi na przeszkodzie okoliczność, że sygnały te nie mogą zostać odtworzone poprzez zewnętrzny odbiornik telewizyjny lub zewnętrzny monitor, ponieważ te rejestrujące kamery wideo, takie jak GoPro Hero 3 Silver Edition, mogą odtwarzać na zewnętrznym odbiorniku telewizyjnym lub zewnętrznym monitorze jedynie dane zapisane za pomocą swojej soczewki?".

33 Postanowieniem prezesa Trybunału z dnia 27 stycznia 2016 r. sprawy C-435/15 i C-666/15 zostały połączone do celów wydania wyroku.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego w sprawie C-435/15

34 Poprzez pytanie pierwsze w sprawie C-435/15 sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy rozporządzenie wykonawcze nr 1249/2011 należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie w drodze analogii do produktów posiadających cechy spornych kamer w owej sprawie i, w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy to rozporządzenie jest ważne.

35 Należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem rozporządzenie klasyfikacyjne ma charakter generalny, jako że znajduje zastosowanie nie do pojedynczego podmiotu gospodarczego, ale do ogółu towarów takich samych jak towar badany przez Komitet Kodeksu Celnego. Aby określić – w ramach wykładni rozporządzenia klasyfikacyjnego – zakres jego zastosowania, należy uwzględnić między innymi jego uzasadnienie (wyrok z dnia 15 grudnia 2016 r., LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, pkt 49).

36 W niniejszej sprawie rozporządzenie wykonawcze nr 1249/2011, którego przedmiotem jest sklasyfikowanie „kieszonkowych rejestrujących kamer wideo” w ramach podpozycji CN 8525 80 99, nie ma bezpośrednio zastosowania do kamer spornych w sprawie C-435/15. Te ostatnie nie są bowiem identyczne z „kieszonkowymi rejestrującymi kamerami wideo” wskazanymi w owym rozporządzeniu, jako że, jak wskazał sąd odsyłający, produkty te wyróżniają się w szczególności zdatnością do wykonywania fotografii oraz tym, że nie posiadają ani zoomu cyfrowego, ani głośnika, ani wewnętrznej pamięci zintegrowanej.

37 Należy ponadto wskazać, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału chociaż rozporządzenie dotyczące klasyfikacji nie ma bezpośredniego zastosowania do produktów, które nie są identyczne z produktem będącym przedmiotem tego rozporządzenia, a jedynie analogiczne do niego, to ma ono zastosowanie w drodze analogii do tych produktów (wyrok z dnia 22 września 2016 r., Kawasaki Motors Europe, C-91/15, EU:C:2016:716, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo). Stosowanie w drodze analogii rozporządzenia klasyfikacyjnego, takiego jak rozporządzenie nr 1249/2011, do towarów analogicznych do tych, o których mowa w owym rozporządzeniu, sprzyja bowiem spójnej wykładni CN i równemu traktowaniu podmiotów gospodarczych (zob. podobnie wyrok z dnia 13 lipca 2006 r., Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, pkt 32).

38 Aby rozporządzenie klasyfikacyjne miało zastosowanie w drodze analogii, jest jednak ponadto konieczne, by towary podlegające klasyfikacji i towary wskazane w owym rozporządzeniu były wystarczająco podobne (zob. podobnie wyrok z dnia 19 lutego 2009 r., Kamino International Logistics, C-376/07, EU:C:2009:105, pkt 67). W tym względzie należy jednak wziąć również pod uwagę uzasadnienie owego rozporządzenia (zob. podobnie wyroki: z dnia 13 lipca 2006 r., Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, pkt 34; z dnia 4 marca 2015 r., Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, pkt 58).

39 W niniejszej sprawie, wedle uzasadnienia zawartego w trzeciej kolumnie załącznika do rozporządzenia wykonawczego nr 1249/2011, sklasyfikowanie w ramach podpozycji CN 8525 80 99 „kieszonkowych rejestrujących kamer wideo” jest uzasadniona w szczególności tym, że urządzenie to „może jedynie zapisywać pliki wideo”. Z powyższego wynika, że brak możliwości zapisu fotografii stanowi jeden z elementów decydujących o klasyfikacji przyjętej w owym rozporządzeniu. Tymczasem z postanowienia odsyłającego w sprawie C-435/15 wynika, że sporne kamery w owej sprawie różnią się w tym aspekcie od „kieszonkowych rejestrujących kamer wideo” będących przedmiotem rozporządzenia wykonawczego nr 1249/2011, ponieważ umożliwiają one wykonywanie fotografii.

40 Należy ponadto przypomnieć, że przeznaczenie produktu może stanowić obiektywne kryterium klasyfikacji, o ile jest ono właściwe temu produktowi, co daje się ocenić na podstawie jego obiektywnych cech i właściwości (wyroki: z dnia 20 czerwca 2013 r., Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, pkt 41; z dnia 4 marca 2015 r., Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, pkt 47).

41 Z ustaleń faktycznych sądu odsyłającego wynika, że kamery sporne w sprawie C-435/15 zostały zaprojektowane w celu umożliwienia użytkownikom filmowania ich aktywności rekreacyjnych i sportowych, które wymagają, by użytkownik zachował szczególną swobodę swych ruchów. Z powyższego wynika, że pierwszorzędne przeznaczenie owych kamer może zostać w łatwy sposób odróżnione od przeznaczenia „kieszonkowych rejestrujących kamer wideo", o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym nr 1249/2011.

42 W związku z tym, że kamery sporne w sprawie C-435/15 nie są identyczne z produktami będącymi przedmiotem klasyfikacji w rozporządzeniu wykonawczym nr 1249/2011 ani wystarczająco do nich podobne, rozporządzenie to nie ma do nich zastosowania. W związku z tym brak jest konieczności dokonywania oceny ważności wskazanego rozporządzenia.

43 Mając na uwadze powyższe rozważania, na pytanie pierwsze w sprawie C-435/15 należy udzielić odpowiedzi, że rozporządzenie wykonawcze nr 1249/2011 należy interpretować w ten sposób, że nie ma ono zastosowania w drodze analogii do produktów posiadających cechy spornych kamer w owej sprawie.

W przedmiocie pytania drugiego w sprawie C-435/15

44 Poprzez drugie pytanie prejudycjalne w sprawie C-435/15 sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014 należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie w drodze analogii do produktów posiadających cechy spornych kamer w owej sprawie i, w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy to rozporządzenie jest ważne.

45 Przedmiotem rozporządzenia wykonawczego nr 876/2014 jest klasyfikacja „kamer sportowych" do podpozycji CN 8525 80 99.

46 Z ustaleń faktycznych sądu odsyłającego wynika, że kamery sporne w sprawie C-435/15 różnią się od kamer sportowych będących przedmiotem owego rozporządzenia między innymi tym, że pierwsze z nich mogą zarówno zostać zamontowane na danym przedmiocie, np. na kasku, jak również być trzymane w ręce, posiadają zdatność rejestracji o krótszym czasie trwania, maksymalnie dwóch godzin, ale z lepszą rozdzielczością, mogą wykonywać fotografie o lepszej jakości i kontrolować jakość. Z powyższego wynika, że kamery sporne w sprawie C-435/15 nie są identyczne z produktami stanowiącymi przedmiot rozporządzenia wykonawczego nr 876/2014.

47 Jednakże owe produkty są bardzo podobne, zarówno w zakresie obiektywnych cech i właściwości, jak również w zakresie przeznaczenia, do kamer spornych w sprawie C-435/15. Otóż zarówno „kamery sportowe" w rozumieniu rozporządzenia wykonawczego nr 876/2014, jak również kamery sporne w sprawie C-435/15 charakteryzują się zmniejszonymi rozmiarem i wagą, nie posiadają zoomu, wizjera ani wewnętrznej pamięci zintegrowanej, posiadają port micro-HDMI, port mini-USB i połączenie Wi-Fi, umożliwiają zarówno wykonywanie fotografii, jak i rejestrację sekwencji wideo o czasie trwania powyżej 30 minut, które są jednak w obydwu przypadkach zapisywane na wielu różnych plikach. Podobnie, oba rodzaje produktów są zaprojektowane specjalnie do celów użycia w ramach aktywności sportowych.

48 Z powyższego wynika, zgodnie z orzecznictwem przypomnianym w pkt 37 i 38 niniejszego wyroku, że rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014 ma zastosowanie w drodze analogii do kamer spornych w sprawie C-435/15 i że w konsekwencji należy zbadać jego ważność.

49 W tym względzie należy przypomnieć, że rozporządzenie wykonawcze tego rodzaju jak rozporządzenie nr 876/2014 jest przyjmowane przez Komisję, po zaciągnięciu opinii Komitetu Kodeksu Celnego, gdy klasyfikacja danego produktu w ramach CN może prowadzić do trudności lub być przedmiotem sporów. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Rada Unii Europejskiej przyznała Komisji, działającej we współpracy z ekspertami celnymi państw członkowskich, szeroki zakres uznania w przedmiocie sprecyzowania zakresu pozycji taryfowych mogących mieć zastosowanie przy klasyfikowaniu danego towaru. Niemniej jednak uprawnienie Komisji do przyjmowania środków, o których mowa w art. 9 rozporządzenia nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem nr 254/2000, nie upoważnia jej do zmiany treści ani zakresu pozycji taryfowych (zob. podobnie ww. wyrok z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie Krings, C-130/02, EU:C:2004:122, pkt 25 i 26 oraz przytoczone tam orzecznictwo).

50 W niniejszej sprawie rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014 dokonuje zaklasyfikowania do podpozycji CN 8525 80 99 „kamer sportowych”, nie wymagając przy tym, by mogły one być wykorzystywane do rejestracji zewnętrznych sygnałów wizyjnych w sposób niezależny, a więc bez pomocy zewnętrznych urządzeń lub oprogramowania, w które nie były wyposażone od początku. Tymczasem tego rodzaju zdatność do niezależnej rejestracji jest warunkiem koniecznym sklasyfikowania towaru w ramach podpozycji taryfowej CN 8525 80 99. W braku spełnienia tego warunku produkty powinny zostać sklasyfikowane nie w ramach podpozycji CN 8525 80 99, lecz w ramach podpozycji CN 8525 80 91 (wyrok z dnia 5 marca 2015 r., Vario Tek, C-178/14, niepublikowany, EU:C:2015:152, pkt 32).

51 Z powyższego wynika, że rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014, w zakresie, w jakim dokonuje sklasyfikowania „kamer sportowych” w ramach podpozycji CN 8525 80 99 bez sprecyzowania, że dla potrzeb owej klasyfikacji powinny one być zdatne do rejestracji zewnętrznych sygnałów wizyjnych w sposób niezależny, jest niezgodna z zakresem tej podpozycji.

52 Z całości powyższych rozważań wynika, że przyjmując rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014, Komisja zmieniła zakres podpozycji CN 8525 80 99, rozszerzając go, i w związku z tym wykroczyła poza kompetencje przyznane jej w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem nr 254/2000 (zob. podobnie wyrok z dnia 22 września 2016 r., Kawasaki Motors Europe, C-91/15, EU:C:2016:716, pkt 62).

53 W konsekwencji na pytanie drugie w sprawie C-435/15 należy udzielić odpowiedzi, że rozporządzenie wykonawcze nr 876/2014 należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie w drodze analogii do produktów posiadających cechy spornych kamer w owej sprawie, jednakże jest ono nieważne.

W przedmiocie pytania czwartego w sprawie C-435/15

54 Ze względu na odpowiedź udzieloną na pytanie drugie w sprawie C-435/15 brak jest konieczności udzielenia odpowiedzi na pytanie czwarte w tej sprawie.

W przedmiocie pytania trzeciego w sprawie C-453/15 i pytania pierwszego w sprawie C-666/15

55 Poprzez pytanie trzecie w sprawie C-435/15 oraz poprzez pytanie pierwsze w sprawie C-666/15, które należy rozpatrzyć łącznie, sądy odsyłające zmierzają zasadniczo do ustalenia, czy podpozycje CN 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 należy, w świetle not wyjaśniających do CN dotyczących tych podpozycji, interpretować w ten sposób, że sekwencję wideo o długości ponad 30 minut zarejestrowaną w różnych plikach o indywidualnej długości poniżej 30 minut należy uznać za nagranie co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo, gdy użytkownik nie może podczas ich odczytu dostrzec przejścia z jednego pliku do drugiego lub gdy, przeciwnie, użytkownik musi podczas odczytu otworzyć zasadniczo każdy z tych plików oddzielnie.

56 Tytułem wstępnym należy wskazać, że opracowane przez Komisję noty wyjaśniające do CN przyczyniają się w istotny sposób do interpretacji zakresu poszczególnych pozycji taryfowych, nie są jednakże prawnie wiążące (zob. podobnie wyroki: z dnia 17 lutego 2016 r., Salutas Pharma, C-124/15, EU:C:2016:87, pkt 31; z dnia 15 grudnia 2016 r., LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, pkt 41).

57 Zgodnie z notami wyjaśniającymi do CN dotyczącymi podpozycji 8525 80 30 z jednej strony oraz notami wyjaśniającymi do CN dotyczącymi podpozycji 8525 80 91 i 8525 80 99 z drugiej strony zdatność danego produktu do rejestrowania w rozdzielczości 800 × 600 (lub wyższej), przy 23 kadrach na sekundę (lub wyższej), co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo stanowi kryterium umożliwiające odróżnienie cyfrowych aparatów fotograficznych od rejestrujących kamer wideo.

58 W związku z tym jedynie zdatność rejestrowania w sposób ciągły przynajmniej 30 minut sekwencji wideo o minimalnej rozdzielczości, a nie zdatność odtwarzania w sposób ciągły tego nagrania stanowi cechę umożliwiającą wykluczenie możliwości sklasyfikowania produktu w ramach podpozycji CN 8525 80 30. Okoliczność, że kamery sporne w sprawie C-435/15 i C-666/15 są zdatne do odczytu w sposób ciągły sekwencji wideo o długości przynajmniej 30 minut nie jest zatem istotna do celów klasyfikacji taryfowej owych kamer w ramach jednej z trzech podpozycji wskazanych w poprzednim punkcie niniejszego wyroku (zob. podobnie wyrok z dnia 5 marca 2015 r., Vario Tek, C-178/14, niepublikowany, EU:C:2015:152, pkt 36).

59 Z powyższego wynika, że okoliczność, iż sekwencje wideo o długości ponad 30 minut zostały zarejestrowane przez kamery sporne w sprawach C-435/15 i C-666/15 w różnych plikach, nie stoi na przeszkodzie wykluczeniu możliwości sklasyfikowania owych kamer w ramach podpozycji CN 8525 80 30, gdyż tego rodzaju zapis w wielu plikach nie zmienia ciągłego charakteru zapisu sekwencji, lecz jedynie, w danym wypadku, ciągły charakter ich odczytu, i że kwestia, czy użytkownik dostrzega przejście z jednego wideo do następnego, nie stanowi kryterium istotnego dla celów klasyfikacji taryfowej.

60 W związku z tym na pytanie trzecie w sprawie C-435/15 oraz na pytanie pierwsze w sprawie C-666/15 należy udzielić odpowiedzi, że podpozycje CN 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 należy, w świetle not wyjaśniających do CN dotyczących tych podpozycji, interpretować w ten sposób, że sekwencję wideo o długości ponad 30 minut zarejestrowaną w różnych plikach o indywidualnej długości poniżej 30 minut należy uznać za nagranie co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo, niezależnie od tego, czy użytkownik nie może podczas ich odczytu dostrzec przejścia z jednego pliku do drugiego, czy też przeciwnie, musi podczas odczytu otworzyć zasadniczo każdy z tych plików oddzielnie.

W przedmiocie pytania drugiego w sprawie C-666/15

61 Poprzez pytanie drugie w sprawie C-666/15 sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy CN należy interpretować w ten sposób, że rejestrująca kamera wideo umożliwiająca zapis sygnałów z zewnętrznych źródeł, jednak bez możliwości ich odtworzenia poprzez zewnętrzny odbiornik telewizyjny lub zewnętrzny monitor, jako że owa kamera może odtwarzać na zewnętrznym ekranie lub monitorze jedynie pliki zapisane za pomocą swojej soczewki, nie może być sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 99.

62 W tym względzie należy, po pierwsze, przypomnieć, że zasadniczą cechą rejestrujących kamer wideo objętych podpozycją CN 8525 80 99 jest między innymi ich zdatność rejestracji zewnętrznych sygnałów wizyjnych w sposób niezależny, a więc bez pomocy urządzeń ani oprogramowania, w które nie były wyposażone od początku. Do sądu krajowego należy dokonanie oceny stopnia skomplikowania czynności, które należy wykonać, przy czym rejestrowanie powinno być w łatwy sposób wykonywalne przez użytkownika nieposiadającego szczególnych kompetencji (wyrok z dnia 5 marca 2015 r., Vario Tek, C-178/14, niepublikowany, EU:C:2015:152, pkt 32).

63 W braku spełnienia tego warunku produkty powinny zostać sklasyfikowane nie w ramach podpozycji CN 8525 80 99, lecz w ramach podpozycji CN 8525 80 91 (zob. podobnie wyrok z dnia 5 marca 2015 r., Vario Tek, C-178/14, niepublikowany, EU:C:2015:152, pkt 32).

64 Do sądu krajowego należy dokonanie weryfikacji, czy kamery sporne w sprawie C-666/15 są zdatne do tego rodzaju niezależnego rejestrowania. W przeciwnym razie należałoby wykluczyć ich klasyfikację w ramach podpozycji CN 8525 80 99.

65 Po drugie, należy wskazać, że noty wyjaśniające do CN dotyczące podpozycji 8525 80 99 precyzują, że rejestrujące kamery wideo objęte tą podpozycją powinny umożliwiać odtwarzanie plików audio i wideo zarejestrowanych poprzez źródła zewnętrzne za pomocą zewnętrznego odbiornika telewizyjnego lub zewnętrznego monitora (wyrok z dnia 5 marca 2015 r., Vario Tek, C-178/14, niepublikowany, EU:C:2015:152, pkt 37).

66 Z powyższego wynika, że rejestrująca kamera wideo umożliwiająca zapis sygnałów z zewnętrznych źródeł w sposób niezależny, jednak bez możliwości ich odtworzenia poprzez zewnętrzny odbiornik telewizyjny lub zewnętrzny monitor, nie może zostać sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 99.

67 W związku z powyższym na pytanie drugie w sprawie C-666/15 należy udzielić odpowiedzi, że CN należy interpretować w ten sposób, iż rejestrująca kamera wideo umożliwiająca zapis sygnałów z zewnętrznych źródeł, jednak bez możliwości ich odtworzenia poprzez zewnętrzny odbiornik telewizyjny lub zewnętrzny monitor, jako że owa kamera może odtwarzać na zewnętrznym ekranie lub monitorze jedynie pliki zapisane za pomocą swojej soczewki, nie może być sklasyfikowana w ramach podpozycji CN 8525 80 99.

W przedmiocie kosztów

68 Dla stron w postepowaniach głównych niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniach głównych, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

1) **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1249/2011 z dnia 29 listopada 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej należy interpretować w ten sposób, że nie ma ono zastosowania w drodze analogii do produktów posiadających cechy trzech modeli kamer gamy GoPro Hero 3 Black Edition rozpatrywanych w sprawie C-435/15.**

2) **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 876/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie w drodze analogii do produktów posiadających cechy trzech modeli kamer gamy GoPro Hero 3 Black Edition rozpatrywanych w owej sprawie, jednakże jest ono nieważne.**

3) **Podpozycje 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r., rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r., należy, w świetle not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej dotyczących tych podpozycji, interpretować w ten sposób, że sekwencję wideo o długości ponad 30 minut zarejestrowaną w różnych plikach o indywidualnej długości poniżej 30 minut należy uznać za nagranie co najmniej 30 minut pojedynczej sekwencji wideo, niezależnie od tego, czy użytkownik nie może podczas ich odczytu dostrzec przejścia z jednego pliku do drugiego, czy też przeciwnie, użytkownik musi podczas odczytu otworzyć zasadniczo każdy z tych plików oddzielnie.**

4) **Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzeń wykonawczych nr 1006/2011, nr 927/2012 i nr 1001/2013, należy interpretować w ten sposób, że rejestrująca kamera wideo umożliwiająca zapis sygnałów z zewnętrznych źródeł, jednak bez możliwości ich odtworzenia poprzez odbiornik telewizyjny lub zewnętrzny monitor, jako że owa kamera może odtwarzać na zewnętrznym ekranie lub monitorze jedynie pliki zapisane za pomocą swojej soczewki, nie może być sklasyfikowana w ramach podpozycji taryfowej 8525 80 99 tej nomenklatury.**

Podpisy